

Материна маза

Има дете у селу,
Име му је Лаза.
Ал га зову друкчије
Материна маза.

Кад сва деца устану,
Он и даље спава,
Када му кажу Устани!
Њега боли глава.

Кад устане, не уме
Да се сам обуче,
Не сме да се умије,
Иште воде вруће.

Кад га жуљи ципела,
Он ципелу туче,
Тад га рука заболи,
Па онда јауче.

Кад му дају јабуку,
Он би хтео шљива,
Кад му пруже погачу,
Онда би ковиља.

Кад се мало огребе,
Плаче и запева
„Јао, јао помагај
Изаће ми црева!“

Кад је суво, замеси
блата па се каља,
Кад га мати покара,
Легне па се ваља.

Кад му успу таране,
Он би јео риба,
Кад се риба наједе,
Тад га „боли тибач“.

Па га зато не зову
По имену Лаза,
Већ јадно, жалосно
Материна маза!

аутор: Чика Јова Змај